

[Herlov Larsen.]

riale, der ligger til grund for mine udtalelser, og var blevet bekendt med sneppens færden, at man erkender betydningen af denne jagt-tids bevarelse, ligesom man erkender forårs-jagtens uskadelighed for bestanden. Dette er tiltrådt ved et møde mellem jagtorganisationerne, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornithologisk Forening og Vildtbiologisk Forening på et møde den 13. marts. Heller ikke fra nordisk side har vi modtaget protester i anledning af den forårsjagt, vi har på snepperne her.

Efter en nøje gennemgang af dette saglige materiale har flertallet ikke kunnet tiltræde, at man med øjeblikkeligt varsel forbyder denne jagt, når samtlige sagkyndige erkender jagtens uskadelighed for bestanden, hvorfor jeg anbefaler, at man stemmer imod ændringsforslag nr. 11.

Flertallet, venstre, de konservative og socialdemokratiet, mener derimod, at man bør gå en anden vej. Når der har været så meget røre om forårsjagten, må der inden for en så kort tid som muligt indhentes yderligere oplysninger, og udviklingen bør følges meget nøje, og på denne baggrund har ministeren stillet det af flertallet tiltrådte ændringsforslag nr. 12, som går ud på, at spørgsmålet om fredningstiden for skovsneppen tages op til en revision om 5 år i stedet for, som det oprindeligt var foreslået, om 10 år. Når resultaterne fra den 5-årige periode foreligger, må disse resultater blive afgørende for, om forårsjagten på skovsneppen helt skal forbydes til den tid.

§ 38, som omhandler bekæmpelse af skadelige pattedyr og fugle, har givet anledning til ændringsforslagene nr. 13, 14 og 15, stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget, og nr. 16 og 17, stillet af udvalget og tiltrådt af ministeren, for at tilgodese de vanskeligheder, der kan opstå i f. eks. anderier, fasanerier, dambrug og lignende steder. Jeg skal her henvise til de ledsagende bemærkninger.

§ 45, som omhandler en eventuel jagtprøve, har givet anledning til mange overvejelser; især besøget på Politigårdens våbenidentifikationsafdeling understregede betydningen af, at kendskab til jagtvåben er stærkt påkrævet, før der udstedes det første jagttegn. I lovforslaget var der oprindeligt

foreslået en ordning, hvorefter nye jagttegnsløbere skulle aflægge en prøve over for særligt sagkyndige, fortrinsvis udpeget af landbrugsministeren, fra politiet. Udvalget har været meget betænkelig ved denne form for prøve og er endvidere af den opfattelse, at der foruden det rent sikkerhedsmæssige også må lægges vægt på, ikke mindst hvad angår nye jægere, at de har et indgående kendskab til naturen, til fredningsbestemmelser og til vildtpleje samt vildtkendskab. Ud fra dette har udvalget peget på, at en tilfredsstillende ordning synes at kunne opnås ved, at der til førstegangsjagttegnsløbere stilles krav om, at vedkommende skal forelægge et bevis for at have gennemgået et kursus i de omtalte discipliner. Et sådant kursus skulle kunne gennemgås enten gennem jagtorganisationerne eller gennem vore oplysningsforbund i samarbejde med jagtorganisationerne — i øvrigt praktiseres jo sådanne kursus i dag — eller man kunne tænke sig, at en sådan virksomhed blev opbygget i samarbejde med jagtkonsulenterne. Efter en indgående drøftelse med landbrugsministeren har ministeren erklæret sig indforstået med at drøfte dette nærmere med jagtorganisationerne, eventuelt at finde frem til en forsøgsordning med henblik på at opnå den mest hensigtsmæssige ordning, hvilket skulle være muligt i løbet af 1 eller 2 år, for ud fra de erfaringer, som måtte fremkomme, at finde frem til den endelige form, der tilgodeser såvel de sikkerhedsmæssige som de øvrige krav, der må stilles til nye jægere. Det overlades til landbrugsministeren at fastsætte de endelige retningslinjer og normer.

Ved lovforslagets fremsættelse var der i § 49 forslag om at forhøje den ene krone, der i dag tilfalder politimesteren for udstedelse af jagttegn, til 3 kr. Udvalget er af den opfattelse, at sådanne sportler, der ganske vist er velerhvervede rettigheder, burde afskaffes; derfor går ændringsforslag nr. 18, stillet af udvalget og tiltrådt af ministeren, ud på, at der fortsat kun skal ydes 1 kr. pr. jagttegn. Under henvisning til udvalgets indstilling henstiller udvalget til landbrugsministeren over for økonomiministeren at bede om, at spørgsmålet tages op i tjenestemandskommissionen for om muligt at få afskaffet denne form for aflønning i form af sportler og i stedet søge